

XXXV.

B e t æ n k n i n g

over

det i Folkethinget vedtagne Lovudkast, angaaende Forandringer i Forligsvæsnets

(Afgiven af Landsthingets Udvalg).

Det paaligger undertegnede Udvalg at afgive Betænkning over de Forandringer, som i Folkethinget ere blevne foretagne ved det ovennævnte, tidligere af Landsthinget vedtagne Lovudkast.

Foraaavdt disse Forandringer væsentligen gaae ud paa for Landets Vedkommende at henlægge Forligscommissairens Valg fra Amtsrådet til en Samling af Delegerede fra de paagjældende Sognes Forstanderskaber, skal undertegnede Lehmann tillade sig at bringe i Erindring, at dette Spørgsmaal alt tidligere har været opkastet i Udvalget, men der er blevet forkastet med 4 Stemmer imod 1. Jeg kan derfor henholde mig til Udvalgets tidligere Udtalelse, at „da Sagen aabenbar ikke er et Sogneanliggende“, saa „hynes det naturligt til disse Valg at benytte de repræsentative Corporationer, som netop ere valgte for at varetage de Anliggender, som gaae ud over Sognescommunens Omraade“, nemlig Amtsrådene, som upaatvivlelig maae „besidde eller ialtfald let kunne forskaffe sig tilstrækkeligt Kjendskab til de ingenlunde talrige Personligheder i den ingenlunde uoverskuelige Amtskreds, som kunne være skikkede til en saadan Bestilling“.

Jeg finder ikke mindste Anledning til at frasælde denne Anskuelse, nemlig at der Intet vilde vindes ved, istedetfor at benytte de deels af Sognesforstanderskabernes Valg deels af

umiddelbare Folkevalg fremgaaede Amtsråd, at skabe særlige Valgcorporationer af Delegerede fra Sognesforstanderskaberne for denne ene Forretning, ligesom jeg i det Hele formener, at en Stræben efter ved hver forekommende Leilighed at forøge Fordringerne til Valgvæsnets ikke stemmer enten med Befolkningens virkelige Lyster eller med den constitutionelle Udviklings sande Interesse. Det bliver derfor unødvendigt at undersøge, om en organiseret folkelig Corporation som Amtsrådet, ikke frembyder større Garantie for et forstandigt Valg end en løs og ansvarfri Valgmandsforsamling; thi det er ikke nok til at retfærdiggjøre den saa langt besværligere Form, at den vilde kunne give lige saa gode Resultater, som der langt lettere og naturligere kunne opnaaes ved at bruge de bestaaende Institutioner.

I denne af Landsthinget tiltraadte Anskuelse er jeg ikke lidet bleven bestyrket ved at see hen til de Inconsequentser, hvori den af Folkethinget vedtagne Forandring har indviklet sig. Det af Landsthinget vedtagne Lovudkast indeholdt de saa simple og naturlige Sætninger, at den Corporation, som havde valgt Forligscommissairen, skulde paakjende Gyldigheden af hans Undskyldninger, og, naar dertil var Anledning, senere kunde entledige ham. Begge Dele opretholder Udvalget i sin nye Skikkelse for Kjøbstædernes Vedkommende, men begge Dele overdrages for Landets Ved-